

La Festa Major, fa uns quants anys, era la festa per excel·lència. El jovent, els grans i petits esperaven que arribés el més aviat possible el primer dissabte després de la Mare de Déu d'Agost per celebrar l'inici de la Festa Major. Aquesta començava un cop s'havia acabat la collita al camp ja que Mollet fins ben entrat aquest segle va ser una població agrícola i ramadera, tot i existint ja algunes fàbriques.

La Festa Major, com festa gran que era, aplegava tots els molletans que durant uns dies s'oblidaven dels problemes que tenien durant tot l'any per celebrar i participar en els diferents actes que es celebraven.

Totes les entitats hi participaven en l'elaboració dels programes de

Festa Major. Durant els decennis anteriors i posteriors a la meitat de segle, diverses entitats feien els seus respectius programes per la Festa Major. El Centre Parroquial, al carrer la Pau era el lloc indicat per fer les representacions de teatre ja que era l'únic teatre que hi havia a Mollet. L'Ate-

neu també organitzava la seva festa mentre que la Societat Renaixement era el lloc, on el jovent acostumava a passar la major part del temps. Podríem dir, segons el que ens han explicat les persones que hi anaven, que era el lloc on s'hi reunien aquelles persones políticament més progresis-

tes i, pel jovent on hi havia més ambient. L'Ateneu, era el lloc de reunió d'aquelles persones que políticament estaven més a la dreta.

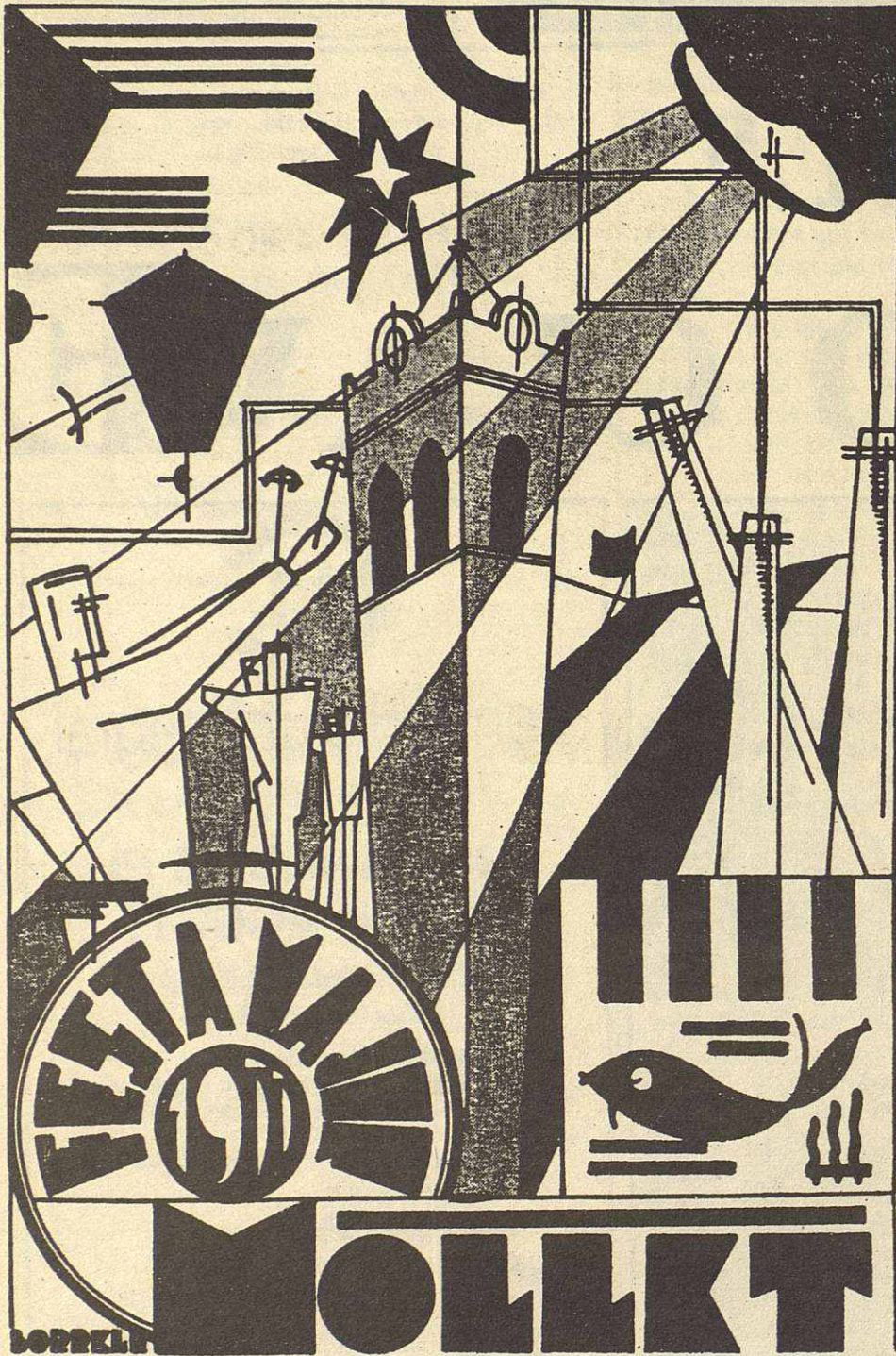
Aquestes dues entitats montaven el seu envelat per la Festa Major. Durant uns anys, a partir de 1948, els clubs esportius també van fer l'envelat amb l'objec-

tiu de recaptar diners per la temporada que començava al mes de setembre.

El cinema també es va introduir com un dels elements importants de la Festa Major. La empresa Continental era l'encarregada de portar els cinemes de la població que era el lloc d'esbarjo de les parelles de nuvis durant la tarda ja que a la nit, assistir al ball era el moment de saber i d'escollir el "sí" o el "no".

Les entitats competien a la Festa Major

Festa Major: Reflexe d'un poble



Cartell anunciador de la Festa Major de l'any 1933

AGRAÏMENT: Volem agrair la col·laboració que hem tingut de Joan Aliguer, J. Coma, Joan Solé Tura i de l'arxiver municipal, per fer aquest reportatge de la "Festa Major"

Els records de la "Festa Major"

«Esperàvem el pollastre»

Joan Solé Tura és una de les persones que millor poden explicar com eren les festes majors d'abans del 36. De la "Festa Major" d'aquells anys recorda que «esperàvem el pollastre que menjàvem el dia de la "Festa Major". En aquells anys, amb la gana que passàvem volíem que arribés la "Festa Major" per fer el dinar de la "Festa Major" i menjar pollastre era el millor que podíem fer».

Joan Solé Tura recorda la competència que hi havia entre les cases per tenir més convidats que l'altre. «Una anècdota que m'explicava el meu avi fou un any, que es trobaren a l'estació de França dos senyors de Mollet que anaven a recollir els convidats pel dinar de la "Festa Major". Un d'ells, tenia 20 convidats i l'altre en tenia 19. Aquest darrer va convidar el revisor del tren i a un altre que es trobà pel carrer per tenir més convidats que el seu veí».

L'envelat, segons ens diu aquest il·lustre molletà, «era tradició que s'acabés en el mateix moment que començava el ball. Mai l'envelat havia d'estar acabat abans». Les orquestres que venien a Mollet eren de categoria. «El segon dia de la Festa, hi havia Sarsuela i al Tabaran va venir durant uns anys, el gran cantant Marcos Redondo, que cobrava mil pessetes per l'actuació i l'entrada ja costava cinc pessetes. Després, Redondo anava a fer el resopó a Can Pinyonaire, amb l'alcalde Feliu Tura. L'orquestra "Duque de Armentera" -afegeix Solé Tura- també era una de les fixes de la "Festa Major" durant anys. Aquests cobraven 120 pessetes per actuar».

Els nois i noies també s'ho passaven bé. «Els "caballitos" costaven deu cèntims una pujada i el nano que aconseguia estalviar una pesseta per la "Festa Major" era el més feliç del món. A la plaça de l'Ajuntament, també hi havien parades de cacahuets i pinyons, que també costaven deu cèntims».

Per la "Festa Major", era obligat «estrenar un vestit nou pel ball o la dansa i els regidors de l'Ajuntament anaven vestits de frac».

SEAT TOLEDO
PARA UN MUNDO
EXIGENTE.



NUEVO TOLEDO SPORT

Véalo en:



**Automóviles
Ferraroni, S. A.**

TALLERES Y VENTAS

Camino San Adrián, 13
Teléfono 593 19 35
MARTORELLES

EXPOSICION Y VENTAS

Berenguer III, 21
Teléfono 593 06 48
MOLLET

(Barcelona)